

Waar is God als ik pijn heb?

Bij ieder mens komen periodes voor waarin we het even niet meer zien zitten. Waarin God heel ver weg lijkt te zijn, en waarin we tegenslag op tegenslag krijgen. Als wij dan niet stevig in God verankerd zijn, dan kan het gebeuren dat ons geloof in Hem aan het wankelen wordt gebracht. Erger nog, dat we terugkeren naar waar we vandaan gekomen zijn: een leven zonder God, teleurgesteld in het leven, de gemeente, de bijbel, en God. We gaan weer leven alsof er maar één leven is.

Vroeger dacht ik dat, als je christen was geworden, al het lijden, al de tegenslagen en alle teleurstellingen in Jezus naam gebonden konden worden, om zo een gelukkig leven te kunnen leiden.

Maar christenen komen net zo goed verdriet en teleurstellingen tegen als niet-christenen.

Toch hoop ik dat aan het einde van deze preek we iets meer zullen begrijpen van de bijbelse uitspraak uit Romeinen 8:28:

.... en wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede....

Wanneer we dan over het leven en het lijden spreken komen we al gauw bij de psalmen terecht. Ik wilde graag lezen uit Psalm 102:16-29. (Er boven staat: bij U stort ik mijn hart uit)

Het gebed van een ongelukkige, die dreigt te bezwijken en zijn klacht uitstort voor de Heer. Maar toch ook weer uitroept: **bij u alleen kan ik zijn.**

Het lijkt zo makkelijk om je zorgen bij Hem neer te leggen. Overal in de bijbel kom je dat tegen. Kijk naar Job, lees Matt 7.

- **In Matteus 5 staat:wees in geen ding bezorgd, Vader zorgt voor jou**
- **In 1 Petrus 5 staat: breng in gebed alle zorgen bij Hem. Laat het dan ook bij Hem!**

Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan!

Ik citeer iets uit het boek van Robert H. Schuller met als titel: Verander uw verdriet in vreugde! Hij was zeer gefrustreerd omdat zijn gebeden niet verhoord werden. Hij worstelde met zijn eigen onverhoorde gebeden.

Net als een kind – onder tranen – met een kapot stuk speelgoed naar ons toe komt, zo ben ik met mijn gebroken dromen naar God gegaan, omdat ik Hem vertrouw.

Maar in plaats van dat ik Hem er rustig aan liet werken, hing ik ongeduldig om Hem heen en zei Hem telkens hoe ik ze zou repareren, als ik Hem was.

Tenslotte griste ik ze uit Zijn handen en riep ontredderd: “Waarom schiet U niet op?”

“Omdat,” antwoordde Hij, “jij ze niet loslaat.”

Wij willen alles zelf onder controle houden! Daar moeten we met Gods hulp en soms met behulp van anderen van af zien te komen.

Maar hoe moeten we dan verder? Met de waarom-vraag los je niets op. Is het niet beter om de volgende vraag aan Onze Vader in de hemel te stellen:

- Vader wat moet ik in deze omstandigheden gaan doen?
- Vader hoe moet ik hier mee om gaan? Wilt u mij openbaren wat er aan de hand is?
- Zodat ik hiervan kan leren, en mogelijk de problemen ten voordele van mij kan veranderen?

Victor Frankle, een Jood die door de Duitsers gevangen genomen werd moest zich bij zijn arrestatie helemaal uitkleden zodat de Duitsers het overtuigend bewijs hadden dat hij jood was, immers hij was, zoals elke jood, besneden. Een Duitser zag dat hij zijn trouwring nog om had, en ook zijn trouwring moest hij afgeven. Op dat moment hoorde hij God, die hem in deze vernederende situatie het volgende in zijn oor fluisterde:

Er is één ding dat niemand je kan afpakken, en dat is de vrijheid om te kiezen hoe je reageert op wat er met je gebeurt.

Heeft God hem niet op bovennatuurlijke wijze uit het kamp gered. In tegendeel: tot het eind van de oorlog heeft hij in het kamp gezeten, maar door deze openbaring van God is hij in staat geweest te overleven, en heeft hij zelfs boeken geschreven, waar dit gedachtegoed als basis in is opgenomen. Boeken, die wereldberoemd zijn geworden vanwege zijn kijk op hoe problemen aan te pakken in het leven van mensen.

Met Gods kracht zullen teleurstellingen in ons leven voortaan niet meer voortwoekeren als we de vrijheid nemen om te reageren zoals God wil dat we reageren. Daarom zullen we moeten leren ons eigen ego opzij te zetten en trachten Gods antwoord op onze wat- en hoe-vragen te leren verstaan en uit te leren voeren.

Ik geloof dat als we deze houding aannemen, we alle teleurstellingen die we in de loop der tijd hebben opgelopen bij onze Heer een plek kunnen geven, en wij vroeg of laat niet meer achtervolgd zullen worden door het verleden.

Als we verdriet daarentegen gaan koesteren en daardoor niet over de tegenslagen in ons leven heen kunnen komen, dan zal er een moment komen dat het verdriet één met ons wezen wordt en we er soms zelfs geen afstand meer van kunnen doen. En dat heeft tot gevolg dat we verder van God raken. Wij hebben dan zelf ons probleem uit de handen van Vader God gegrist.

Tot slot enkele praktische punten die je kunnen helpen om uit de impasse van teleurstellingen etc. te komen:

Enkele dingen die je zeker NIET moet doen:

- **Als er iets (onverwachts) gebeurt, neem dan geen overhaaste beslissingen.**
- Maak de situatie niet dramatischer dan die ze is.
- Laat je leven niet beheersen door negativiteit.

Er zijn ook dingen die je wel kunt doen als je in een moeilijke situatie terechtkomt:

- Bekijk waar jij persoonlijk staat in deze situatie. Hoe reageer ik, waarom reageer ik zo?
- Ga naar God toe met de gevoelens van je hart. Wees daar eerlijk in.
- Probeer de pijn een plaatsje te geven in je hart. Betrek God daar ook in.
- Kijk nadat je iets tot rust bent gekomen naar alle goede kanten van je leven. Kijk naar wat God al in je leven heeft gedaan.
- En tot slot bedenk dat jij niet de enige bent die verdriet en pijn heeft.

en wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede... (Romeinen 8:28)

Ik zal eindigen met een prachtig stukje dat ik ook in het boek van Schuller las:

Elke tegenslag is een avontuur

Elk verdriet is een pelgrimstocht

Elke beproeving is een spoor

Elk probleem is een pad

Elke last is een weg

Het brengt U ergens anders

De vraag is alleen "waar"?